

TRO & MISSION

**Ruben skaber rum
for, at mænd kan
tale sammen**

> SIDE 10

TEMA:

ENSOMHED

> SIDE 24

**HELE VERDEN KOMMER TIL
NIELS OMBORD PÅ SKIBENE**

> SIDE 06

**I DET KRISTNE FÆLLESSKAB
FINDES DER OGSÅ ENSOMHED**

> SIDE 28

**BIRGITTE OPLEVER GUDS
VELSIGNELSE I ARBEJDET**

> SIDE 34

PÅ LANDSMØDE ER DER
FORKYNDELSE FOR ALLE

SAMMEN

FÆLLESSAMLING FOR ALLE GENERATIONER: NÅR
VI TROR PÅ JESUS, HØRER VI SAMMEN PÅ EN HELT
SÆRLIG MÅDE. VI ER SOM LEGEMSDELE PÅ EN KROP
– OG HOVEDET ER KRISTUS.
DET ER DET ALLERBEDSTE!
SAMMEN I JESUS

MØDE FOR VOKSNE OG LMU'ERE: VI KAN
IKKE ALLE MARCHERE I TAKT, MEN VI ER
BEDT OM AT GÅ SAMMEN MOD MÅLET OG
STÅ SAMMEN I MISSIONEN OM AT FÅ FLE-
RE MED.

SAMMEN SÅ FLERE MØDER JESUS

(SAMTIDIG ER DER PROGRAM FOR BØRN/JUNIORER)

FESTSAMLING FOR ALLE
GENERATIONER: ALLE –
BØRN, UNGE OG GAMLE –
SKAL NÅ MÅLET HJEMME
HOS JESUS.

SAMMEN HELE VEJEN

INDHOLD

- 6 Hele verden kommer til Niels ombord på skibene

10 PORTRÆT

Her er maskulinitet ikke et fyord – det er et kald

18 LM RUNDT

- > Kvinder i Peru hjælper hinanden til at vokse i tro
- > De penge, vi samler ind, gør faktisk en forskel
- > Nyt missionshus indviet i Odense

- 22 "Han lever" - og det gælder os alle

24 TEMA: ENSOMHED

- > Ensomhed er ikke fremmed for Bibelen
- > Et lille fællesskab behøver ikke være ensomt
- > I det kristne fællesskab findes der også ensomhed

30 KIRKEN VERDEN RUNDT

- > Advarer mod ny definition af anti-mulimsk had
- > Ny økumenisk pagt bekymrer Evanglisk Alliance

- 32 Skab rammerne, og sæt mennesker fri

34 PORTRÆT

Birgitte oplever Guds velsignelse i arbejdet

IVAN BACH JAKOBSEN

KONSTITUERET ANSV. REDAKTØR

IBJ@DLM.DK

NÆRVÆR OG RELATION ER FUNDAMENTET

At stå alene kan opleves både skræmmende, utrygt og ensomt. De fleste af os har brug for fællesskabet – et sted, hvor vi hører til, og hvor vi trygt kan give udtryk for vores holdninger og tro. Fællesskabet skaber rammer, som giver mod og styrke.

Omvendt kan udelukkelse føre til ensomhed, usikkerhed og mistrivsel.

DER ER FORSKEL PÅ FEST OG HVERDAG

Når vi samles i store, festlige fællesskaber til lovsangsaftener, bibelcamping eller Landsmøde, kan vi opleve noget helt særligt. Det kan føles som et personligt boost at stå midt i en stor flok af venner og meningsfæller og mærke, at vi er en del af noget større. Det kan opleves stærkt og opmuntrende.

De store fællesoplevelser kan være en vigtig støtte, når hverdagen igen melder sig. For efter "festen" lander vi på jorden. Når de sidste toner har klinget ud, og vi er hjemme i de vante rammer, er det minderne om fællesskabet, vi lever på. De

on kender mange hinanden. Familierelationer krydser hinanden, og fælles historie og traditioner binder os sammen. Men ikke alle har den samme naturlige adgang til det kristne fællesskab.

Nogle af vores kristne brødre og søstre har ingen familiemæssige rødder i bevægelsen. De har ikke været en del af børneklubber, efterskoler eller højskolemiljøet. Måske er deres indgang, at de har mødt Jesus og har brug for fællesskab med andre kristne. De kender ikke de uskrevede koder eller de sociale mønstre, og det kan være svært at finde sin plads, hvis ingen ser dem og aktivt rækker hånden ud.

FÆLLESSKAB SKABES I RELATIONER

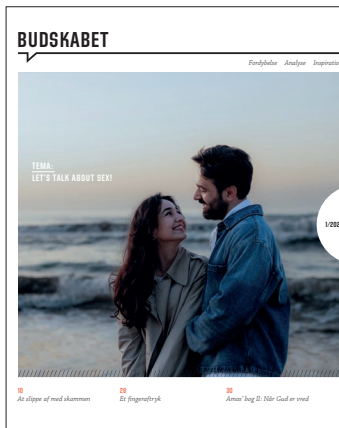
Derfor er spørgsmålet til os alle: Hvem i dit nære fællesskab har brug for, at du tager det første skridt? Hvem har brug for at blive set, inviteret med og hjulpet ind i samtalen? Måske kan netop du være den, der åbner døren lidt mere.

Nærvær begynder i det små – i et blik, en invitation, en samtale. Og relationer er ikke blot en hyggelig tilføjelse til vores arbejde; de er selve rammen om det kristne fællesskab.

IKKE ALLE OPLEVER

FÆLLESSKABETS GLÆDER

I en forening som Luthersk Missi-

LET'S TALK ABOUT SEX

Hvis kirken ikke kan tale om sex og seksualitet, bliver det andre, der får taleretten.

Budskabet nummer 1 i 2026 tager hul på samtalen, og vinklerne er blandt andet den velsigelse, Gud giver i det seksuelle, når det udfoldes inden for hans gode rammer, og den nåde, Jesus møder mennesker med, når det seksuelle bliver forbundet med svigt og skyld.

UGE 12 ER LIG MED MISSIONSUGE

Fra den 15.-22. marts opfordrer vi alle forsamlinger i LM til at have særligt fokus på international mission.

Med blandt andet forslag til prædiketekster, hilsner fra missionsører og volontører samt bibelstudie og aktiviteter for juniorer og teenagere lægges der op til en spændende og givende uge for alle arbejdsgrupper i LM.

FOTO: JOHANNES JENSEN

Første gudstjeneste på Living Hope Center

Den 8. februar deltog 25 voksne samt nogle børn i den første gudstjeneste for voksne på Living Hope Center.

Missionær Johannes Jensen fortæller, at præsten Dara vurderer, at kun en eller to på forhånd havde hørt om Jesus.

"Dara er meget fortrøstningsfuld om,

at det vil være en trofast skare, som kun vil vokse fremadrettet. Det er helt fantastisk!" siger han og fortæller, at der er blevet inviteret igennem husbesøg samt igennem online grupper, hvor man har kontakt til nogle af de forældre som daglig sender deres børn til Living Hope Center.

FOTO: REACH CAMBODIA

Hækling på Living Hope Center En lille flok piger på LHC har igennem et års tid fået hækleundervisning. Pigerne kommer fra fattige familier, og dette er en mulighed for at kunne tjene lidt penge til familien.

FOTO: LM MUSIK

LM Musik udgiver sang med frimenighedspræst

LM Musik har udgivet sangen *Du blev født før alle tider*, som er skrevet af Thomas Olofson, afdelingssekretær og præst i LM-kirken Vestbornholm. Musikkonsulent Benjamin Møller Kirketerp har lavet melodi og arrangement.

"Teksten er inspireret af en prædiken af den tyske middelaldermunk Johannes Tauler, der har nogle svimlende tanker om Kristi tre fødsler: Kristi fødsel i evigheden (som en del af treenigheden), i "vor tidsregning" af jomfru Maria, og når et menneske bliver omvendt og genfødt. Jeg har derudover tilføjet en fødsel mere i sidste vers, der handler om denne verdens genfødsel," siger Thomas Olofson.

Benjamin har bestræbt sig på at lave en melodi, der er let lært for både ung og gammel, og som kan bruges til fællessang i menigheden, og som samtidig understøtter teksten.

Sangen kan høres på alle streamingtjenester samt ses som musikvideo på LM Musiks YouTube-kanal.

FOTO: IVAN BACH JAKOBSEN

Liv og glæde i Mørkøv LMU

LMU i Mørkøv er ikke større, end at de kan samles i to sofaer i det hyggelige LMU-lokale i missionshuset.

Som alle andre LMU-grupper har de et meget varieret program, men deres troslæreaftner er vigtige for dem. Her gennemgår de vigtige ting fra Bibelen og synger sammen.

Det er svært ikke at blive smittet af det gode humør ved et besøg i Mørkøv LMU.

BYGGETILLADELSE TIL SOMA BIBLIA

Torsdag den 19. februar fik landerepræsentant i Tanzania Peter Rossen Bech besked om, at miljøgodkendelsen for byggeriet af en ny lagerbygning til Soma Biblia i Da es Salaam er på plads, og byggeriet kan nu starte inden for kort tid.

LM har været engageret i at sprede kristen litteratur i Tanzania siden 1987, og siden da har Soma Biblia udviklet sig til at have en millionomsætning, så bedre lagerfaciliteter er meget tiltrængt.

FOTO: ARKIV

Som sømandsmissionær besøger Niels Rasmussen besætningen på skibe, der lægger til i havne i Østdanmark. Her er han (i midten) på besøg hos Denis og Vincente.

HELE VERDEN KOMMER TIL NIELS OMBORD PÅ SKIBENE

Niels Rasmussen fra Nykøbing Falster var i sin ungdom i tvivl om, hvorvidt han skulle være missionær i udlandet, men **han fik et tydeligt kald til at blive på Sydhavsøerne**, hvor han er født og opvokset. Her har han været frivillig i Luthersk Mission på forskellig vis.

TEKST IVAN BACH JAKOBSEN FOTO PRIVAT

Niels Rasmussen er uddannet inden for byggeribranchen og arbejdede i 15 år som teknisk assistent, men de seneste 30 år har han arbejdet med mennesker i kristne organisationer og virksomheder. Heraf de sidste tre et halvt år som sømandsmissionær i Sømandsmissionen.

På havnene i Østdanmark oplever han, at en del af alverden kommer til ham i form af besætningerne på de skibe, som henter eller bringer gods til og fra Danmark. Indtil nu har Niels mødt mennesker fra 36 forskellige nationer, og på ét skib var der seks forskellige nationaliteter samlet.

DRIVER DIAKONI

Som sømandsmissionær har Niels adgang til de fleste havne i Østdanmark. På en app på telefonen kan han følge med i, hvornår der er skibe, der lægger til i en havn i hans område, og så tager han afsted for at besøge besætningen.

Sømandsmissionen i Danmark arbejder for at skabe gode relationer til søfolk og fiskere og gennem disse relationer yde diakoni og forkyn-
de evangeliet om Jesus. Og tilbuddet bliver ta-

get godt imod. Niels fortæller, at langt de fleste søfolk er åbne over for at snakke med ham, når han møder dem i havnene.

Niels deler Sømandsmissionens blad *Waves* ud til søfolkene, men arbejdet består også i samtaler med dem. Nogle af søfolkene er væk hjemmefra i mange måneder og har brug for én at snakke med og ikke mindst en, der lytter til, hvad de beretter og har lyst til at tale om. Som en service sælger han taletidskort, så søfolkene har mulighed for at komme i kontakt med omverdenen, når de ligger i land.

Tidligere var der sømandshjem i mange havne, hvor søfolkene kunne gå hen for at få social kontakt, men de eksisterer ikke længere. Derfor er det nu ofte sømandsmissionæren, der får denne kontakt med de forskellige søfolk.

HØJTIDERNE ER NOGET SÆRLIGT.

Særligt til jul og påske er besøgene meget velkomne. Til jul har sømandsmissionæren julegaver med, som Sømandsmissionens frivillige har forberedt. En pænt indpakket gave – og ikke mindst en flot bundet sløjfe – vidner om, at der

Det er en stor glæde og tilfredshed, når vi bliver brugt i disse situationer.

er nogen, der har tænkt på, at denne gave skulle gives videre, og at der er en modtager, som gerne må se, at man har gjort sig umage.

Og det bliver bemærket, fortæller Niels. Søfolkene tager med glæde imod gaverne og den lille julehilsen, som sidder fast på pakkens julesløjfe.

"Engang var der en sømand, som særligt takkede for den fine julesløjfe, fordi den betød noget helt særligt for ham. Julebesøget giver også en særlig mulighed for at fortælle julens budskab om Jesus, der kom til jorden for alle mennesker."

Til påske har sømandsmissionæren påskeæg med ud til søfolkene. Også her bliver det taget imod med glæde.

SØFOLK OG ENSOMHED

De fleste sømænd gerne vil fortælle om deres familier derhjemme. Det er nok en bearbejdning af det naturlige savn, der er, når man ikke kan være sammen med sin familie.

"Jeg har set mange billeder af sømænds fa-

milier – og endda af et nyfødt barn, som en sømand endnu ikke havde fået mulighed for at holde i sine arme. Det er vilkåret, når man, som for nogles vedkommende, er afsted otte til ni måneder ad gangen," siger Niels.

Skibet som arbejdsplads er meget hierarkisk. Alle har deres plads i hierarkiet, og enhver løfter sin opgave. Der bliver ikke talt så meget sammen, som vi kan opleve på andre arbejdspladser. Det betyder også, at selvom søfolkene ikke altid sætter ord på deres oplevelse af ensomhed, er det tydeligt, når sømandsmissionæren kommer på besøg, at den åbenhed, han møder, også bunder i, at søfolkene sætter pris på at blive set og lyttet til.

"På et tidspunkt blev jeg ringet op og spurgt, om jeg kunne besøge en sømand, der var blevet akut indlagt på et sygehus," fortæller Niels, der havde mødt ham før på et skibsbesøg, men nu var han alene og syg i et fremmed land uden kontakt til nogen.

Ved besøget på sygehuset fik Niels mulighed for at hjælpe med nogle praktiske ting, blandt andet indkøb af det mest nødvendige, og for at sørge for, at sømanden kunne komme i kontakt med sin familie. Men besøget gav også Niels anledning til at bede konkret for den syge sømand.

"Efterfølgende har jeg mødt sømanden igen, som nu er i arbejde. Det er en stor glæde og tilfredshed, når vi bliver brugt i disse situationer, fortæller Niels

NIELS RASMUSSEN

- 66 år
- født og opvokset i Nykøbing F.
- Gift med Birgit
- Har to børn, svigerbørn og to børnebørn

ALENETID BEHØVER IKKE AT BETYDE ENSOMHED

I sit arbejde er Niels meget på og møder mange mennesker, lytter til mange historier og bliver stillet over for forskelligartede problemstillinger.

Allerede som lille lærte Niels af sin mor, at det er vigtigt at se sin næste.

ger. Men når han kommer hjem til Birgit, trives han godt med stilhed og søger gerne alenetid.

For en del år siden oplevede Niels selv at blive stressramt.

"Det var en ubehagelig oplevelse at være ude af stand til at gøre det, man gerne ville," siger han.

I forbindelse med den hjælp, Niels fik i sit sygdomsforløb, gik det op for ham, at det var vigtigt at have en hobby, som han kunne slappe af med. I mange år har han nydt lystfiskeriet og den ro, der er, når man står alene med sin fiskestang.

"Men på vej gennem stressforløbet blev jeg mere og mere glad for at lege med ord. Det begyndte med nogle sætninger, som gav mening for mig selv, og så udviklede det sig til små digte."

Lige siden har Niels skrevet digte og deler dem gerne med nogle af de mennesker, han møder på sin vej og gennem sin hjemmeside draaber.dk

Niels' digte har altid noget med Gud at gøre, og inspirationen til dem finder han i naturen og i de ord, han møder i samtaler og prædikener. ■

ET DIGT FRA DRAABER.DK

Hjemme fra sit barndomshjem har Niels Rasmussen lært, at det er vigtigt at se sin næste – og når Gud giver kræfter til det, også at gøre noget for dem.

Det har han skrevet om i form af det digt ud fra det perspektiv, at han tror, at alle "er mor" i den udstrækning de magter det.

Og at alle nulevende har haft en navlestreng ...

Næsten i ensomhed
Alle har vi haft en
en navlestreng til en
en eneste en
en som hed

Hed mor
mor for en
en som
som er

Er mig som kom fra mor
mor er væk
væk er kroppen
kroppen

Kroppen min er
er tilbage i
i en
en ensomhed

Ensomhed hvor jeg
jeg prøver at mindes
mindes en som virkelig var
var mor

Mor vil jeg ære
ved en slags mor at være
være for mine og næsten
næsten i ensomhed

A full-page photograph of a man walking through a snowy forest. The man, with grey hair, is wearing a dark jacket over a blue sweater and blue jeans. He is walking on a path covered in snow, with his shadow cast on the ground. The forest is dense with tall, thin trees, some of which are bare and others with dark green needles. The ground is covered in a layer of snow, and the overall atmosphere is quiet and serene.

> Ruben Knudsen har udviklet et fællesskab for mænd, hvor man gennem undervisning og samtale kommer tæt på, hvad det vil sige at være en mand skabt i Guds billede.

HER ER MASKULINITET IKKE ET FYORD – DET ER ET KALD

Beretningen om syndefaldet har lært Ruben Knudsen noget om, hvad der er på spil, når vores relationer går i stykker. Som terapeut møder han mennesker, der længes efter forbundethed og udfrielse fra skam – og så brænder han for at hjælpe mænd til at **blive det maskuline væsen, Gud har skabt dem til at være.**

TEKST ESTER DAM FRICH-LARSEN FOTO JOSVA BENTHIN RØNNE

Grundig bibelundervisning har altid været en vigtig del af konceptet.

I januar 1999 går Ruben Knudsen rastløs rundt på et hotelværelse i Schweiz og beder. Han ved endnu ikke, at han om ganske kort tid vil opsig sit job som administrerende direktør i Dan-Dental.

Men pludselig hører han en stemme, der siger: "Ruben, løs dig fra dit arbejde. For hvad du binder på jorden, skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, skal være løst i himlene."

Ruben fortæller, at det var i det øjeblik, det gik op for ham, at Gud havde andre planer med ham. Planer, som i første omgang ansporede ham til at tage en uddannelse i teologi, og som førte til, at han i 16 år var ansat som præst i en frimenighed. Præstegerningen blev begyndelsen på et dybdegående arbejde med mennesker, som kæmper med deres relationer og med en indgroet følelse af ikke at være gode nok.

"Mænd begyndte at opsøge mig," fortæller han, "de ville have samtaler med mig om deres liv, særligt om seksualitet."

Dette behov for fortrolighed vakte noget i ham, og da det havde stået på et stykke tid, vågnede han en morgen og så et billede for sig: et særligt fællesskab for mænd.

Det fællesskab hedder i dag *Mand og mand*

imellem og er et forløb bestående af ti temadage fordelt på et år. Gennem undervisning og samtale kommer man tæt på, hvad det vil sige at være en mand skabt i Guds billede.

"Grundig bibelundervisning har altid været en vigtig del af konceptet. Vi skal ikke bare sidde og snakke om, at det er synd for os," siger Ruben.

EN IVER EFTER AT FORSTÅ DE BIBELSKE TEKSTER

På hjemmekontoret i Skrødstrup, hvor Ruben bor med sin kone, Anne Mette, står der metervis af fagbøger i psykologi og teologi, og man skal ikke tale længe med ham, før det står klart, at han er meget videbegærlig.

"Jeg har altid gang i tre-fire bøger," siger han med et smil og nævner flere af de titler, som har hjulpet ham i hans arbejde. Han tilføjer:

"Det er så vigtigt, at vi får gravet guldet frem af de tekster, som vi har fået."

For Ruben har brugt lang tid på at studere, hvad der ligger gemt dybt nede i de bibelske beretninger om for eksempel skabelsen og syndefaldet for at forstå den naturlige forskellighed mellem kønnene.

"Og når vi så kigger på vores samtid, hvad sker

MAND OG MAND IMELLEM

Ti temadage fordelt over et år.

Emner såsom konflikthåndtering, seksualitet, skam og det personlige liv med Gud

Ruben har afholdt kurser for mænd i 15 år og har haft tæt på 1.000 mænd med på disse kurser.

Mand og mand imellem afholdes i kirker, hvor han samarbejder med en eller flere lokalt om at få et forløb i gang.

Hvis man gerne vil vide mere eller ønsker at starte et forløb i sin egen menighed, kan Ruben kontaktes på ruben@rubenknudsen.dk.

Læs mere på hjemmesiden www.mandogmandimellem.dk/ og www.redparforholdet.dk.

der så med det billede, vi har med os derfra?” spørger han og fortsætter:

”Er der noget, der er gået i stykker? Og er det måske derfor, vi har så mange udfordringer i parforholdet? Gud har skabt os til at have forbundethed med hinanden, men det blev slået i stykker i syndefaldet, og det bærer vi med os.”

Da det gik op for Ruben, at han manglede indsigt i de problemer, folk gik til ham med, tog han først en bachelor- og siden en masteruddannelse i psykoterapi fra IPSICC. Desuden er han efteruddannet i Emotionsfokuseret Terapi.

”Jeg havde efterhånden så mange samtaler, at jeg måtte træffe et valg,” fortæller han.

”Skulle jeg fortsætte som præst, eller skulle jeg have en terapeutvirksomhed og fortsætte med Mand og mand imellem?”

Han valgte det sidste.

DEN IDENTITETSÆNDRENDE SKAM

Ruben vender hele tiden tilbage til syndefaldsberetningen i 1 Mosebog 3.

”Jo mere, jeg arbejdede med den, jo

▲
Ruben oplevede, at præstegerningen blev begyndelsen på et dybdegående arbejde med mennesker og deres relationer.

mere blev jeg klar over, at der er noget grundlæggende, vi må anskue på en anden måde. Vi må få en dybere forståelse af, hvad der sker i syndefaldsberetningen.”

På et tidspunkt gik det op for ham, at der er tale om en skamberetning.

”I stedet for Guds kærlighed fik vi skam. En gennemborende nøgenhed. Ikke en fysisk nøgenhed, men en sjælens nøgenhed, og det kan vi ikke bære. Vi kan ikke bære, at nogen ser igennem os og ved alt om os.”

Da han begyndte at studere begrebet skam, gik det op for ham, at man ikke

På et tidspunkt gik det op for Ruben, at syndefaldsberetningen i Første Mosebog er en beretning om skam.

Det, der gik galt mellem Adam og Eva i Edens have, har fået afgørende betydning for samspillet mellem mand og kvinde siden da.

er undtaget fra denne følelse, selvom man er kristen.

”Når et menneske er blevet frelst eller har levet med Jesus i mange år, kan man stadig sidde med en indre følelse af ikke at være god nok eller ikke at høre til,” fortæller han.

”Skyldfølelsen er måske væk, men oplevelsen af skam sidder der stadig. Jeg vil gerne hjælpe mennesker til at få en forståelse af det her og finde ud af, hvad vi kan gøre ved det.”

Det, der gik galt mellem Adam og Eva i Edens have, har nemlig fået afgørende betydning for samspillet mellem mand og kvinde siden da, forklarer Ruben.

”Den forbundethed, der har været iklædt Guds kærlighed, er væk. Når jeg sidder med ægtepar i terapi, kan jeg jo se, at den forbundethed er gået i stykker. Og den er så svær at finde tilbage i.”

Den bibelske fortælling har givet Ruben en større forståelse for de grundlæggende udfordringer, hans klienter kommer med.

”Når jeg sidder på kursus med ligesindede, som ikke er kristne, går det op for mig, at de mangler den her fortælling. Hvis man ikke har den, er der meget, man ikke forstår om, hvad mennesker slås med.”

NÅR MÆND TALER SAMMEN

Selvom Ruben både har mænd og kvinder i terapi, har han et særligt hjerte for at få mænd til at tale sammen. Derfor er samtalen og livsfortællingen en vigtig del af Mand og mand imellem.

”For de flestes vedkommende er det første gang, de selv fortæller om deres liv, og det er

første gang, de hører andre mænds fortælling. Også selvom de er 60 år. Det er helt anderledes for kvinder. De har en anden evne til at turde dele følelsesmæssige ting. Det er ikke, fordi mænd ikke kan. Vi har bare ikke lært det.”

I løbet af det sidste årti har Ruben været med til at sætte fokus på mandlige fællesskaber rundt omkring i landet.

”Når vi sidder og lytter til hinanden, sker der en eksplosion af nye neurale netværk hos den lyttende,” fortæller han med henvisning til hjerneforskningen, som han også følger tæt.

”Når jeg spejler mig i en andens historie, begynder jeg at forstå min egen. Jeg har en masse blinde vinkler på, hvad der foregår i mit liv, men når jeg hører en andens historie, er der noget, der går op for mig. Og omvendt er der nogen, der lytter til mig, uden at jeg føler mig forkert. Det kan skammen ikke holde til. Den bliver opløst.”

Ifølge Ruben kan det styrke noget i en brudt relation, når mænd sætter ord på følelseslivet og tager det med ind i deres ægteskab:

”Alle kvinder, jeg har mødt i terapi – uden undtagelse – har haft en længsel efter at kunne få en dyb, følelsesmæssig kontakt med deres mand. Der må være noget, de længes efter, som de ikke bliver mødt i. Og det er altså kristne kvinder.”

Ruben understreger, at der ikke er tale om en klub for ynkelige mænd. Den opfattelse er han nemlig stødt på, og han har også mærket modstand, fordi han insisterer på at få mænd til at dele deres liv med hinanden.

”Men de mænd, som tør åbne sig, er ikke yn-

RUBEN KNUDSEN

1984-2000: Salgschef og senere adm. direktør i DanDental

2002-2018: Præst i Randers Fri-menighed, Dansk Oase

2011: Startede *Mand og mand imellem*

2019: MA i Psykoterapi med speciale i Seksuelle Traumer

2020: Certificeret i ISTDP

De mænd, som tør åbne sig, er modige mænd, der skaber en forandring i deres liv, som gør, at deres familie får en helt ny oplevelse af deres mand og far.

kelige mænd. Det er modige mænd,” slår han fast.

”Og de mænd skaber en forandring i deres liv, som gør, at deres familie får en helt ny oplevelse af deres mand og far.”

AT FINDE SIN IDENTITET SOM MAND

Når Ruben betragter kirken, oplever han nogle steder en stigende feminisering, hvilket gør, at nogle mænd har svært ved at finde sig til rette i den.

”Når jeg spørger mænd, hvorfor de går i kirke, lyder svaret alt for ofte: for min kones skyld.”

Han peger på børnearbejdet som en væsentlig faktor, for hvis man som dreng ikke møder mandlige forbilleder i børneklubben eller i søndagsskolen, kan man have svært ved at se, hvorfor man skal være der. Derfor er der brug for, at mænd tager denne tjeneste på sig.

”Hvis man ikke møder det maskuline, ved man ikke, hvad det er. Men der

er noget i manden, som skriger efter at finde sin identitet som mand,” fortæller han.

Det bliver ikke lettere af, at det maskuline i nogle samfundsdebatter kædes sammen med noget destruktivt og undertrykkende, stik imod Bibelens fortælling om manden. Ruben vil gerne lære mænd, at de er skabt i Guds billede, og at der er brug for dem.

Derfor gør det også indtryk på ham, hvordan deltagerne suger til sig, når han er ude for at holde foredrag eller undervise.

”Når jeg taler for en gruppe mænd, er det som at hælde vand på en tør svamp. Jeg kan høre på deres spørgsmål og kommentarer, at de længes efter Guds ord.”

Men hvis man ikke finder sin identitet som mand i kaldet fra Gud, kan den nemt findes andre steder.

”I sport, i karrieren, i scoringer – og i porno,” opremser Ruben.

Han anslår, at 60-70 procent af alle

danske kristne mænd har udfordringer med porno.

"Det er ikke nemt at komme ud af, for det er stærkt vanedannende og ødelæggende," forklarer han.

"Jeg har haft mange yngre ægtemænd, som har siddet her og sagt: Jeg troede jo, jeg kunne lægge pornoen på hylden, når jeg blev gift. Men det blev værre."

Ruben understreger vigtigheden af, at man tager emnet op i de kristne fællesskaber, for det er hans oplevelse, at man har svært ved at tale om det.

"Det her er så omsiggribende. Det er mig en gåde, at kirken kan leve med ikke at tage hånd om det."

Selvom det kan synes håbløst at komme ud af pornoafhængighed, er det ikke umuligt. Ruben fortæller, hvordan der ses en mærkbar forandring hos de klienter, som får bugt med pornoen i deres liv:

"Større tilfredshed, ændret temperament, mere autentiske relationer, bed-

re humør, bedre kontakt med én selv og med Gud."

Og listen fortsætter.

Derfor er det så vigtigt for Ruben at hjælpe mænd ind i en forståelse af, hvem Gud har skabt dem til at være, og ikke hvem pornoen eller samfundet siger, de er.

"Det kald, der ligger til os som mænd, er vi nødt til at arbejde med. Det vigtigste sted, det skal omsættes, er i mine tætteste relationer. Jeg må finde ud af, hvordan jeg efterlader et mærke i disse relationer. Et kærlighedens mærke."

Ruben har ingen intentioner om at ligge på den lade side, når han inden længe kan gå på pension. Han ved nemlig, hvad hans kald er.

"Jeg har været i erhvervslivet i 16 år og har været præst i 16 år, og så kan jeg jo lige så godt tage 16 år som terapeut også," smiler han.

Og mon ikke, der også er en bog eller to, han mangler at læse? ■

Ruben anslår, at 60-70 procent af alle danske kristne mænd har udfordringer med porno. Det er ham en gåde, at kirken kan leve med ikke at tage hånd om det.

STØT ARBEJDET I PERU

Du kan være med til at hjælpe ved at støtte de missionærer, LM har udsendt. Giv en god gave i dag på MobilePay 66288 eller via dlm.dk/støt.

Kvinder i Peru hjælper hinanden til at vokse i tro

Kvinderne i en månedlig gruppe **gør sig umage med at bidrage til programlægningen** og er gode til at opmuntre hinanden, fortæller missionær Julie Solgaard.

TEKST KAJA LAUTERBACH FOTO JULIE SOLGAARD

Siden oktober 2024 har 9-12 kvinder mødtes en gang om måneden ud fra den lutherske kirke i Cuzco.

Ideen stammer fra et kursus i mission, som missionærparret Julie og Emil Solgaard deltog i sammen med kirkens præster og øvrige ledere.

”Kurset inspirerede til at fokusere mere på smågrupper i kirken, hvor man på en særlig måde kan hjælpe hinanden til at vokse i troen – og nemmere kan invitere nye med, og i en efterfølgende brainstorm i menigheden dukkede ideen til kvindegruppen op,” fortæller Julie.

Kvindegruppen samles i hjemmene eller i kirken, og programmet er alt fra fællesspisning til sang, bøn, kreative aktiviteter, volley og udflugt. Og ikke mindst bibelstudie – for tiden over Bibelens kvinder.

ET ENKELT FÆLLESPROJEKT

Julie fortæller, at kvindegruppen er en del af menighedens udadrettede arbejde, og mange har inviteret nogle af deres kvindelige kontakter med: mødre, søstre, veninder, naboer og studiekammerater. Og de kvinder, der kommer, er i alle aldre.

Hun oplever, at kvinderne i gruppen gør sig meget umage – hver på sin måde – med at invitere og bidrage til aftenens program.

”Alle skal tage lidt spiseligt med til deling under kaffen hver gang. De andre opgaver fordeler vi imellem os, når vi hvert halve år i fællesskab laver et program,” siger hun.

”Det er opmuntrende at se nogle af kvinderne træde mere frimodigt i karakter i de her rammer. Der bliver delt flere dybe og personlige emner, og

kvinderne er gode til at komme med opmuntringer til hinanden gennem bibelvers, sangtekster og lignende.”

Julie har hovedansvaret for at sikre, at alt går efter planen, men hun er meget opmærksom på, at det skal være et fællesprojekt, så gruppen kan køre videre, når hun og hendes familie afslutter deres missionærtid i Peru i marts 2027.

”Fra begyndelsen har det været vigtigt for mig, at kvindegruppen skulle være enkel. Nem at planlægge og forberede, nem at invitere til. Ikke for langhåret rent teologisk, så samtalerne foregår på et passende niveau, hvor alle kan være med og bidrage – og samtidig oplever, at de får noget åndeligt påfyldt med derfra.” ■

DE PENGE, VI SAMLER IND, GØR FAKTISK EN FORSKEL

I februar besøgte en gruppe fra LM i Danmark Siem Reap. Her fik de mulighed for at opleve, hvordan madlavning i Cambodja foregår – det var en gæsternes, Karna Larsens, største oplevelse.

TEKST IVAN BACH JAKOBSEN FOTO FINN LARSEN

Det var især varmen, der gjorde indtryk på Karna Larsen fra Helsingør, da hun besøgte Cambodja.

”Noget af det, der overraskede mig mest, var den – for mig – næsten ulidelige varme. Jeg havde slet ikke forestillet mig, at det ville være så varmt,” fortæller hun.

Karna rejste til Cambodja sammen med sin mand og 26 andre danskere for at besøge Luthersk Missions missionsarbejde i landet.

Gruppen kom vidt omkring og fik indblik i både hverdagsliv og kirkeligt arbejde.

BESØG PÅ KOLLEGIET I SIEM REAP

Et af turens absolutte højdepunkter for Karna var besøget på LM's kollegium, kaldet Dorm, i Siem Reap.

Her bor 20 unge mænd og 20 unge kvinder, som tog imod de danske gæster med et nøje planlagt og engageret program.

De besøgende blev delt op i grupper med fire danskere og fire cambodjanere i hver. Opgaven lød på at tage på markedet og købe ind til aftensmaden.

Det var en oplevelse i sig selv. Der er langt fra Brugsen i Danmark til et marked i Siem Reap,” siger Karna med et smil.

Efter indkøbene vendte grupperne tilbage til kollegiet, hvor de sammen med de unge beboere tilberedte maden. Det blev en både autentisk og nærværende oplevelse.

”Selvom fødevarerikkerheden ikke var helt som hjemme, blev ingen af os syge,” fortæller hun.

ENGAGEMENT GJORDE INDTRYK

Mødet med de danske missionærer og deres lokale samarbejdspartnere gjorde stort indtryk på Karna.

”Den energi og dedikation, de lægger for dagen, er imponerende. De er virkelig ildsjæle,” siger hun.

Hun blev særligt berørt af deres engagement i

▲ Gæster fra Danmark, lokale børn og missionær Birgitte Kousgaard er på vej til Living Hope Center.

at dele evangeliet og støtte de lokale fællesskaber.

NYT PERSPEKTIV PÅ GENBRUGSARBEJDET

Hjemme i Danmark sidder Karna tilbage med mange stærke og positive indtryk.

I det daglige er hun aktiv i LUMI Genbrug i Gilleleje, og turen har givet hendes frivillige arbejde en ny dimension.

”Jeg har fået et helt andet perspektiv på det arbejde, vi gør herhjemme. Det er fantastisk at se, hvordan de penge, vi samler ind, rent faktisk gør en forskel i et land som Cambodja,” fortæller hun.

For at give kunderne i LUMI Genbrug et indblik i, hvad deres støtte går til, vil Karna samle billeder og oplevelser fra rejsen i en bog.

Den skal ligge fremme i butikken, så besøgende kan få en fornemmelse af det arbejde, som deres bidrag er med til at støtte.

Rejsen til Cambodja blev ikke blot en tur til et varmt land langt borte – den blev en øjenåbner for og en påmindelse om, at en indsats i Danmark kan få betydning langt ud over landets grænser. ■

NYT MISSIONSHUS INDVIET I ODENSE

Det nye hus ejes som et fælles projekt mellem LM og Kristent Fællesskab. Det er tænkt som et multihus, der skal kunne rumme en **bred vifte af initiativer og være et åbent og levende samlingspunkt.**

TEKST IVAN BACH JAKOBSEN FOTO ANNE REUSS SCHMIDT

Mange mennesker i alle aldre havde taget mod indbydelsen til at komme til åbent hus i det nye missionshus i Odense.

Lørdag den 21. februar blev en særlig mærkedag for LM i Odense, da byens nye missionshus blev officielt indviet. Missionshuset er et fælles projekt og ejes i samarbejde med Kristent Fællesskab.

Dagen var opdelt i to arrangementer – et åbent hus om formiddagen og en mere privat indvielse om eftermiddagen.

ÅBENT HUS MED FESTLIG STEMNING

Om formiddagen var naboer, venner, familie, kunder i LUMI, andre kristne fra byen samt forbipasserende inviteret indenfor. Der var sørget for et stort kagebord, popcornmaskine, slush-ice og grillpølser til alle gæster.

Undervejs bød programmet på musikalske indslag, og repræsentanter fra henholdsvis KFS, LM og KF – som alle er fælles brugere af huset – stod for velkomsten.

Stemningen var præget af glæde og forventning over det nye samlingssted, som fremover skal danne rammen om både fællesskab og aktiviteter.

HØJTIDELIG INDVIELSE

Om eftermiddagen fortsatte fejringen med en mere privat og højtidelig indvielse. Her deltog Kristent Fællesskab, Fyns Frimenighed, LM-kredsen, LMU og KFS i et fælles arrangement.

Programmet bestod blandt andet af fællessang, andagt og bøn ved afdelingsformand Kurt Krüger samt hilsener fra de involverede parter. Som et symbol på den officielle åbning klippede to børn det røde bånd over. Arrangementet blev afsluttet med endnu et

stort kagebord, hvor deltagerne kunne tale sammen og gå på opdagelse i de nye lokaler.

ET MULTIHUS MED MANGE FUNKTIONER

Det nye missionshus er tænkt som et multihus med mange funktioner. Det skal fungere som kontor for både Fyns Frimenighed, Kristent Fællesskab og KFS. Desuden har både LUMI og Kristent Bogcenter til huse i bygningen, og der vil løbende blive afholdt møder og aktiviteter.

Målet er, at huset skal kunne rumme en bred vifte af initiativer og være et åbent og levende samlingspunkt.

EN MILEPÆL ER NÅET

Den lokale formand for LM, Hans Ejner Winther, udtrykker stor taknemmelighed over, at det fælles missionshus nu er blevet en realitet.

"Tak for det gode samarbejde mellem LM-kredsen, Fyns Frimenighed, Kristent Fællesskab, LMU, KFS og LUMI," udtaler han.

Han peger samtidig på den rejse, der har ført til indvielsen:

"Gud har velsignet os og ladet det lykkes. En af vores drømme, dengang vi holdt til i baggården på Vesterbro i det indre Odense, var at komme ud og blive synlige. Det er vi absolut blevet. Det er vores store bøn og håb, at Gud må blive synlig for mange flere fra vores nye sted."

Med indvielsen er en milepæl nået – og et nyt kapitel begyndt for missionsarbejdet i Odense. ■

ØNSKER AT SKABE ET HYGGELIGT STUDIEMILJØ

LM Odenses nye hus ligger tæt på Universitetet (SDU), og det vil være oplagt, at huset også kan bruges til at lave "drop in" efter endt studiedag. Dette lægger op til et hyggeligt studiemiljø, og især før der er LMU, mener Nikoline Fredensborg.

Det er ønsket, at gentagne studiecafeer kan skabe rum til endnu flere studerende i huset, og derved give samtaler, der kan plante frø.

"HAN LEVER" – OG DET GÆLDER OS ALLE

Han Lever-kampagnen minder om, at det er nu, der skal rekvireres materiale, hvis det skal bruges til påske.

TEKST IVAN BACH JAKOBSEN

Sammen med organisationerne Indre Mission, Evangelisk Luthersk Mission, Evangelisk Luthersk Netværk, Kristeligt Forbund for Studerende, Dansk Bibel-Institut og Menighedsfakultetet sætter LM også i år fokus på det centrale kristne budskab: Han lever.

Sidst i marts måned og først i april fejrer vi påske – den store kristne højtid, som fortæller, at Jesus døde og opstod for os. Det er et fantastisk og livgivende budskab, der rækker til alle mennesker. Påsken er kernen i den kristne tro, fordi den peger på håb, forsoning og nyt liv.

Alligevel er der mange danskere, som ikke ved, hvad der skete i påsken, eller hvorfor højtiden har så afgørende betydning. For mange er påsken forbundet med fridage, påskefrokoster og traditioner – men selve budskabet om Jesu død og opstandelse er blevet ukendt for en stor del af befolkningen.

Det er netop baggrunden for kampagnen "Han lever". Formålet er at gøre

opmærksom på, at fordi Jesus lever, har påskens budskab betydning for vores liv i dag. Budskabet er ikke kun historisk – det er aktuelt. Kampagnen ønsker at vække nysgerrighed, skabe samtale og invitere flere til at opdage, hvad opstandelsen betyder.

HAR DU BRUG FOR INSPIRATION TIL SELV AT VÆRE MED?

Kampagnen har en hjemmeside – www.hanlever.dk – hvor man kan finde vidnesbyrd, materialer til både børn og voksne samt en guide til at arrangere et "Han lever"-arrangement. Her er konkrete idéer og redskaber til at dele det gode budskab med andre. I tilknytning til kampagnen er der udarbejdet en påskekalender, som kan købes på www.paaskekalender.dk

For budskabet gælder stadig: Han lever – for os og for alle dem, der endnu ikke kender ham. ■

Han hjælper
Han tilgiver
Han elsker
Han ser
Han giver
Han lever

Køb en påskekalender og få mulighed for at tælle ned til påskedag. Det er ligesom en julekalender med låger – 16 i alt – som man kan åbne fra den 21. marts til den 5. april.

Bag lågerne er billeder, spørgsmål, aktiviteter og konkurrencer.

Den primære aldersgruppe er fire til ti år.

Bestil kalenderen på paaskekalender.dk.

**"Påskan er på en måde endnu vigtigere end jul, da det var der, hvor Jesus døde og blev levende igen."
– Dreng 8 år**

**"Jeg synes, påskekalenderen var god, og håber, den kommer igen næste år."
– Pige 12 år**

**Jeg kan godt lide påskekalenderen. Jeg synes, den er god. Det er sjovt, at der er konkurrencer og ting, man kan lave."
– Pige 10 år**

TEMA:
ENSOMHED

ENSOMHED ER IKKE FREMMED FOR BIBELN

Bibelens personer oplever mange former for ensomhed. Der er situationer, som alle, der oplever ensomhed i dag, kan føle sig genkendt i, mener Henrik Nymann Eriksen.

TEKST KAJA LAUTERBACH ILLUSTRATION FREEPIK

"Inderst inde er vi altid alene. Det er et grundvilkår for alle mennesker."

Det siger Henrik Nymann Eriksen, der er rektor på Dansk Bibel-Institut (DBI) og tilføjer, at Jesus ikke kom, for at fjerne den alenhed, men for at give mennesker et fællesskab med ham.

"Han vil give et fællesskab på et dybere plan – helt derinde i hjertet, hvor ingen kan følge."

"Der kan imidlertid være en bivirkning ved alenheden, nemlig der, hvor mennesker føler sig ensomme. Det vil sige der, hvor de oplever et savn af fællesskab," siger han og forklarer, at ensomhed kan opleves meget forskelligt.

"Det er ikke fremmed for Bibelen, og man kan finde en række eksempler blandt Bibelens personer, der oplevede at være overladt til sig selv, og at de mennesker, der var tættest på, ikke forstod dem. Her tror jeg, at alle, der oplever ensomhed i dag, kan finde en situation, de kan oversætte til deres liv."

Josef i Det Gamle Testamente oplever at være ensom i sin egen familie. Det

går skævt mellem ham og hans brødre, som han ender med at være fremmed i forhold til.

Job oplever den ensomhed, der vokser ud af en stor personlig tragedie, hvor han mistede alt. Han er alene om sin smerte og kamp med Gud. Hverken hans kone eller hans venner forstår ham.

Trods det at der er folk omkring David, oplever han sig alene på sin flugt fra Saul. Han er bange for sit liv, indtil hans ven Jonatan opsøger ham og hjælper ham til at finde trøst og hjælp hos Gud.

I Salmernes Bog bliver der en del steder sat ord på erfaringer med forskellige former for ensomhed og følelsen af forladthed. For eksempel i Salme 102,7-8: Når jeg ligger vågen om natten, er jeg som en enlig fugl på et tag.

Efter Simon Peters fornægtelse står der, at han går udenfor og græder bitterligt. Han var ensom med sin byrde af skyld, som ingen kunne hjælpe ham med at bære.

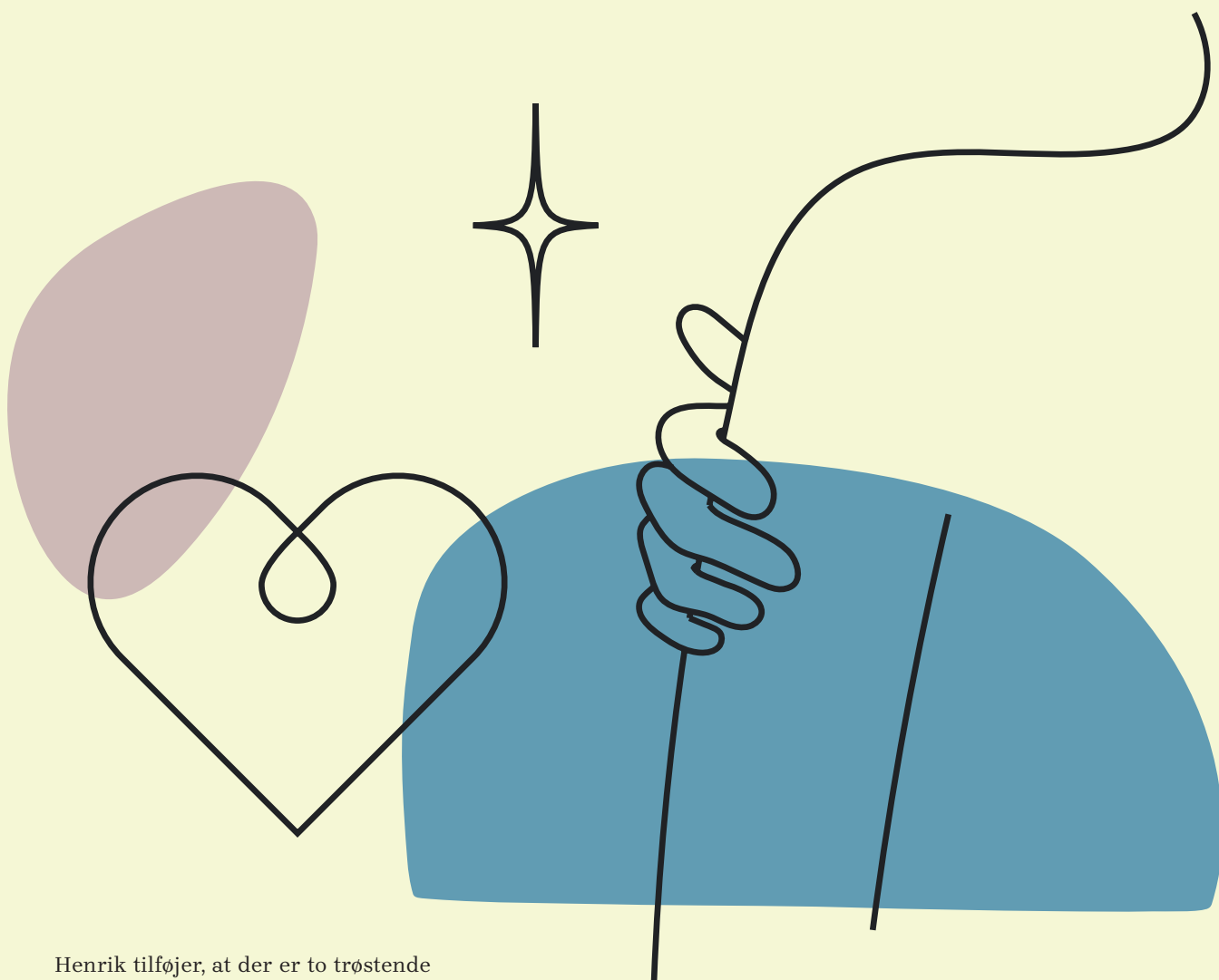
I slutningen af sit liv og tjeneste sidder Paulus med den følelse, at "alle ... har vendt sig fra mig" (2 Tim 1,15). Han oplever, at dem, der var en frugt af hans arbejde, havde trukket sig fra ham, og i stedet for at støtte ham i fængslet, havde hans venner forladt ham og overladt ham til sig selv.

JESUS OPLEVEDE ENSOMHED PÅ TO NIVEAUER

Henrik Nymann Eriksen peger på, at selvom alle disse personers livssituationer var meget forskellige, havde de dog én ting til fælles: Gud havde ikke forladt dem.

"Der er imidlertid en person mere i Bibelen, som oplevede ensomhed, nemlig Jesus – og endda på to niveauer. Og han blev forladt af både sine disciple og Gud Herren," siger han.

"Lidelseshistorien er en beskrivelse af, hvordan han blev mere og mere alene, og det kulminerede, da han hang på korset, for indtil da havde Gud støttet ham."

Henrik tilføjer, at der er to trøstende ting i denne ultimative erfaring af ensomhed.

"Det er ikke noget menneske, der kommer ud i en erfaring af ensomhed, der er dybere og mere voldsom, og derfor kan Jesus komme os til hjælp (Hebr 4,15). Og han gjorde det for os. Derfor behøver ingen af os komme derhen, hvor Gud har forladt os. Jesus har bannet en vej, som fører til fællesskab med Gud, og intet udefra kan bryde det."

Til at forklare, hvor dybt det fællesskab med Gud er, som Jesus har betalt for, peger rektoren på Jesu omtale af sig selv som den gode hyrde i Johannevangeliet 10. Han siger "Jeg kender mine får ... ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen."

"I Bibelens sprog betyder 'kender' har fællesskab med'. Jesus siger altså, at han er forenet med dem, der tror, på samme måde som Faderen, Sønnen og Helligånden er forenet i Treenigheden." ■

Jesus vil give et fællesskab på et dybere plan – helt derinde i hjertet, hvor ingen kan følge.

For Christina og Brian Holmegaard er det vigtigt at slutte op om LM-fællesskabet i Mørkøv.

Et lille fællesskab behøver ikke være ensomt

Christina og Brian Holmegaard er meget engagerede i den lille LM-kreds i Mørkøv. De oplever, at **det fælles ansvar fylder meget i kredsen**, og at alle bidrager med det, de kan.

TEKST IVAN BACH JAKOBSEN FOTO IVAN BACH JAKOBSEN

Da Christina og Brian Holmegaard blev gift i 2008, valgte de at slå sig ned i den lille vestsjællandske by Mørkøv. Christina er opvokset i byen, men det var ikke kun barndomsminderne, der trak. For parret var det afgørende, at der – omend i lille skala – fandtes en LM-kreds, som de kunne være en del af.

I dag, 18 år senere, er familien vokset til fem. De er flyttet til et hus i Jyderup, blot otte kilometer fra Mørkøv, men tilknytningen til byen og missionshuset lever videre.

Brian arbejder som landmand, og Christina er lærer på en kristen friskole i Holbæk. Men livet uden for arbejdet leves i Jyderup, Mørkøv og omegn, hvor familien engagerer sig aktivt i lokalsamfundet – blandt andet i den lokale gymnastikforening. Det er tydeligt, at familien trives med livet i det vestsjællandske.

LM-KREDSEN SOM EN NATURLIG DEL AF HVERDAGEN

Både Christina og Brian er vokset op i hjem, hvor arbejdet med at lede og drive et missionshus var en naturlig del af familiens liv.

Derfor var det også helt oplagt for dem at bosætte sig et sted, hvor de selv kunne tage del i arbejdet omkring et missionshus, da de skulle skabe rammerne for deres egen familie.

MISSIONSHUSET SOM RAMME FOR FÆLLESSKAB

Missionshuset på Holbækvej i Mørkøv danner rammen om tre til fire møder om måneden og er samlingspunkt for kristne i området. Selvom Mørkøv ikke er en stor by, kommer der deltagere fra flere omkringliggende byer – nogle helt fra Kalundborg.

Christina og Brian deltager fast i møderne sammen med deres børn. Det er ikke altid med lige stor begejstring, at hele familien tager afsted, indrømmer de med et smil.

"Men vi kommer altid glade hjem."

BEVIDSTE ROLLEMODELLER

Parret er bevidste om den arv, de selv har fået med hjemmefra. De er vokset op i familier, hvor missionshusets liv var en integreret del af hverdagen, og det ønsker de at give videre.

"Hvis det ikke er vigtigt for os, bli-

ver det det sikkert heller ikke for vores børn."

Derfor ser de det som en naturlig opgave at være rollemodeller – ikke kun for deres egne børn, men også for andre børn og unge i LM-fællesskabet.

TÆT FÆLLESSKAB I UDKANTEN

For mange kan livet i det, der ofte kaldes Udkantsdanmark, virke ensomt. Sådan oplever Christina og Brian det ikke.

"Vi er ikke mange, men vi er meget tætte."

Det fælles ansvar fylder meget i kredsen. Pligt, trofasthed og villighed er værdier, der står stærkt. Alle bidrager med det, de kan, og netop derfor får mange mulighed for at sætte deres præg på fællesskabet.

ET TYDELIGT LM-DNA

For Christina og Brian er det en stor værdi at høre til i Luthersk Mission. De er begge vokset op i foreningen og glæder sig over de mange tilbud og arrangementer.

De nævner blandt andet Landsmøde og Missionsevent i København som

højdepunkter – større samlinger, hvor fællesskabet med mange andre kristne giver ny energi.

”Her får vi boostet vores behov for fællesskab – og vi nyder det.”

De værdsætter også de mange muligheder, LM tilbyder gennem efterskoler, lejre og besøg af konsulenter og prædikanter. Med den opbakning oplever de ikke, at det er en udfordring at bo i et tyndt befolket område.

MANGLER IKKE NOGET

Christina og Brian føler ikke, at de går

glip af noget ved ikke at være en del af en større menighed. De er glade og tilfredse med det liv, de har valgt.

Selvfølgeligt er der færre børnefamilier at dele hverdagens glæder og udfordringer med. Der har heller ikke været lige så mange kontinuerlige kristne klubtilbud til børnene som i større byer.

Til gengæld har familien gjort flittigt brug af LM's lejrarbejde, hvor børnene har fået stærke fællesskaber med andre kristne børn og unge fra hele landet.

Nu har familien også sendt deres ældste barn på efterskole – en beslutning, de glæder sig over og følger med taknemmelighed.

For Christina og Brian er livet i Mørkøv og omegn et bevis på, at man godt kan være få – uden at være ensom. ■

I det kristne fællesskab findes der også ensomhed

Det er nemmest at vende det blinde øje til dem, som sidder for sig selv. Men gør vi det, svigter vi vores forpligtelse på vores medmennesker, anfører sjælesørger Dan Månsson.

TEKST MORTEN HOLGÅRD TYCHSEN ILLUSTRATION FREEPIK

Ensomhed er også noget som kristne oplever – og desværre også kan erfare i deres egen menighed, understreger Dan Månsson. Han definerer ensomhed som det at være "ufrivilligt alene".

Dan Månsson er teolog og sjælesørger, og ifølge ham kan det være skamfuldt og pinligt at give udtryk for, at man føler sig ensom i en menighed. Især hvis fællesskabet virker til at være fungerende, og at alle har det godt.

"For så er det nærliggende at tænke at det er mig, og ikke fællesskabet, den er gal med."

VÆR NYSGERRIG – MERE END EN GANG

Løft blikket, og se dig omkring, om der er nogen, som sidder alene eller ikke falder ind i snakken under kirkekaffen. Sådan lyder Dan Månssons opfordring til fællesskabet.

"Og er du i tvivl, om personen frivilligt har valgt at sidde for sig selv, så

brug den tvivl som en anledning til at være nysgerrig på den anden person og opsøg vedkommende," siger han.

De mennesker, som ofte sidder eller står for sig selv, kan dog være svære at komme i kontakt med eller vanskelige at have en samtale med.

"De svarer måske i korte sætninger eller virker reserverede. Men det skal ikke bare opfattes som manglende lyst til fællesskab eller samtale," siger han.

"Det vil ofte være et udtryk for selvbeskyttelse, en frygt for at blive afvist, hvis man åbner sig op eller et forsøg på at skjule hvem, man egentlig er."

"Sand nysgerrighed kræver, at man er opsøgende mere end én gang, og de færreste vælter ud med alt deres, men kan have brug for tid til at åbne op," siger han og fortæller om en relation, som han i årevis kun havde haft overfladiske samtaler med, indtil ensomheden blev så tung, at personen under en samtale brød sammen og fortalte

om sin situation.

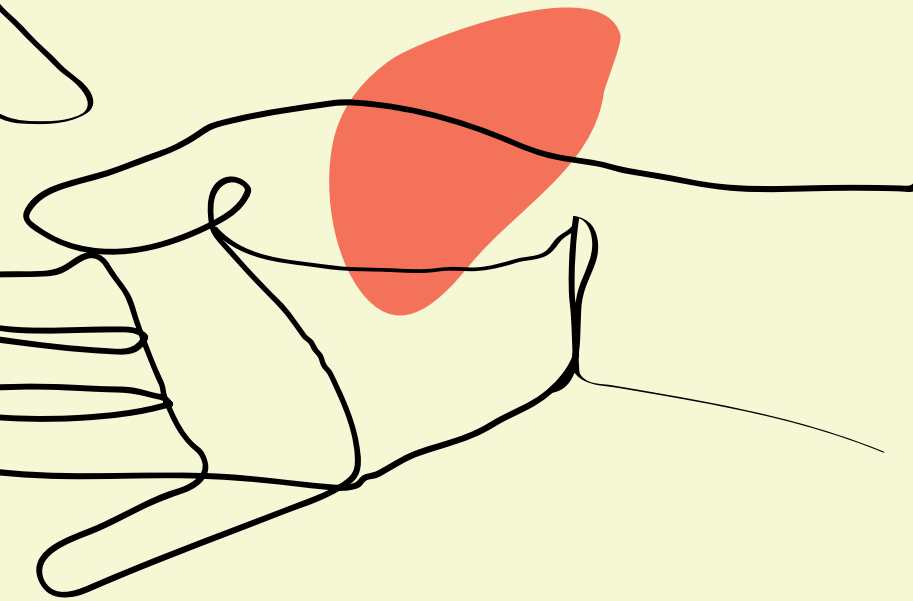
ENSOMHED ER USUNDT

"Vi kan lige så godt være ærlige," siger Dan Månsson.

"Det kan være hårdt at være inkluderende, rumme og invitere dem, der falder lidt uden for normens fællesskab – for det er nemmere at tale med dem, vi plejer at tale med. Og når vi selv ikke savner flere relationer, kan det være svært at se ud over sine egne behov. Mange af os har i øvrigt travlt i hverdagen, og så er det nemmere at vende det blinde øje til."

Men ensomhed er ikke bare en ubehagelig følelse, påpeger han.

"Det er hamrende usundt, og jeg mener, vi har alle et medmenneskeligt ansvar for at hjælpe den, der er ensom, så han eller hun ikke udvikler hjertekarsygdomme, forhøjet blodtryk, depression og psykiske sygdomme samt en voksende følelse af skam."

UDENFOR, NÅR DET KOMMER TIL DOGMER

Ensomhed i menigheden kan være af social karakter, men nogle vil også opleve at blive "åndeligt ensomme".

"Vi kan let forfalde til en måde at udtrykke os på, hvor vi antager, at det og det er vi alle enige om, og ikke levner plads til dem, som ikke 'er der' endnu. Derfor skal vi – særligt i forkyndelsen – give rum for, at mennesker kan være på vej og ikke nødvendigvis har overtaget alle vores dogmer eller holdninger."

"Nogle gange har jeg åbent sagt, at der var kristne dogmer, jeg selv gerne havde været foruden, men som jeg ikke kan komme uden om, når jeg læser Bibelen. Det viser, at jeg er et menneske med følelser, som også selv bakes med tingene. Og jeg synes faktisk ikke, det gør Bibelen mindre troværdig, men skaber rum for, at mennesker kan kæmpe med ting i Bibelen eller være uenige. ■

ENSOM HAR DU ALDRIG VANDRET

*Ensom har du aldrig vandret.
Selv når tvivlen tynged' dig,
stod han trofast ved din side,
sådan er han, han svigter ej.
Gud gik altid ved din side,
trofast holdt han løfterne.
Der var spor af to i sandet
- ét var hans og ét var dit,
- ét var hans og ét var dit.*

*Ensom skal du aldrig vandre.
Herrens løfter de står fast.
Han er med dig alle dage,
af hans styrke får du kraft.
Aldrig mer' skal du alene
vandre ensom her på jord.
/Du kan nøle, du kan tvivle,
men i sandet er der spor,
ja, i sandet er der spor:/*

Jakob M. Carlsen

ADVARER MOD NY DEFINITION AF ANTI-MUSLIMSK HAD

Britiske kristne og hinduer frygter indskrænkning af religionsfrihed og kritik af religiøse idéer.

TEKST ROLF W. JØRGENSEN FOTO WIKIPEDIA

^ I et brev til minister Steve Reed anfører det britiske hindu-råd, at regeringens forslag om at ændre definitionen af anti-muslimsk had mangler juridisk klarhed.

Kristne og hinduistiske ledere i Storbritannien er urolige over regeringens planer om at ændre den officielle definition af anti-muslimsk had. Den nye formulering, "Anti-Muslim Hatred or Hostility" skal erstatte betegnelsen "Islamophobia" og bruges af offentlige myndigheder i arbejdet mod diskrimination. Kritikere mener dog, at ændringen blot genindfører problemerne fra en omstridt definition fra 2018, som beskrev islamofobi som en form for racisme.

Flere kristne organisationer advarer ifølge *Christian Daily* om, at definitionen risikerer at kriminalisere legitim religionskritik.

"Kristen forkyndelse om Jesu håb er ikke hadtale og må ikke gøres strafbar," udtaler en repræsentant for Evangelisk Alliance. Han under-

streger behovet for at skelne klart mellem vold mod mennesker og saglig kritik af idéer.

FEJLBEHÆFTET

I et brev til minister Steve Reed kalder det britiske hindu-råd forslaget for "dybt fejlbehæftet" og advarer om "alvorlige utilsigtede konsekvenser". Rådet fremhæver, at eksisterende lovgivning allerede beskytter borgere mod diskrimination, mens den nye definition udvider med "vage og udefinerede begreber" som "racialisering" og "kollektive karakteristika".

Ifølge hindu-rådet mangler disse begreber juridisk klarhed og åbner for subjektive fortolkninger. Det skaber risiko for politisering og uens praksis, hvilket svækker tilliden til myndighedernes arbejde.

BESKYT MENNESKER

Rådet advarer om, at definitionen i praksis kan skabe et "de facto blasfemisk regime", hvor religiøse idéer beskyttes mod kritik. Det kan ramme teologisk debat, historisk forskning og almindelig offentlig samtale. Selv saglig og faktabaseret kritik kan risikere at blive tolket som "stereotypisering" eller "had".

Brevet understreger, at et demokratisk samfund skal beskytte mennesker – ikke idéer. Hvis borgere frygter professionelle eller sociale konsekvenser for at udtrykke sig, undermineres både ytringsfrihed og lighed for loven. Regeringen bliver opfordret til at fokusere snævert på vold og chikane mod muslimer og undgå definitioner, der kan misbruges til at begrænse legitim debat. ■

Ny økumenisk pagt bekymrer Evangelisk Alliance

Frygt for at evangelisation begrænses i italiensk kirkesamarbejde.

TEKST ROLF W. JØRGENSEN

Italiensk Evangelisk Alliance udtrykker bekymring efter underskrivelsen af en national økumenisk pagt, der samler katolske, ortodokse, protestantiske og enkelte evangelikale kirker.

Pagten, underskrevet i Bari den 23. januar af repræsentanter fra 18 kirkesamfund, forpligter parterne til gensidig anerkendelse, fælles vidnesbyrd og fravær af "konkurrence, proselytisme eller overgreb". Det vækker uro blandt evangelikale, som frygter begrænsninger på klassisk evangelisation.

TEOLOGISKE SPÆNDINGER

Alliancen advarer om, at pagten bygger på en forståelse af kristen enhed, der især hviler på fælles dåb og organisatorisk samarbejde. Det frygtes, at enhed ophøjes til et absolut mål uden nok vægt på evangeliets lære. Pagtens artikel 2, hvor kirkerne lover at undgå proselytisme og vil omtale hinanden som "søsterkirker", repræsenterer en ligestilling

mellem romersk-katolsk og evangelisk teologi, som strider mod klassisk forståelse.

Usikkerheden skaber bekymring for, at evangeliets frie forkyndelse begrænses.

PENTECOSTAL DELTAGELSE

Pagten markerer også, at en italiensk pinsekirke – Church of Reconciliation – for første gang indgår i et nationalt økumenisk samarbejde.

Det er bemærkelsesværdigt, da store dele af Italiens pinsebevægelse tidligere har afvist økumeni med henvisning til "uforenelige teologiske forskelle".

Alliancen er usikker på, om deltagelsen varsler et bredere skifte eller blot er et enkeltstående tilfælde.

Store Bjørn 2,
8920 Randers NV

LEDER TIL RANDERS FRIPLEJEHJEM

Er du lederen, der sætter beboeren i centrum og skaber et hjem, hvor tryghed, livskvalitet og trivsel går hånd i hånd med faglighed? Kan du omsætte værdier til handling?

Hos Randers Friplejehjem får du mulighed for at stå i spidsen for en værdibaseret kultur, hvor beboernes behov altid er første prioritet, og hvor medarbejderne trives.

Er du vores nye leder?

Se mere på: randers-friplejehjem.dk
Ansøgningsfrist: 10/4 2026

Kresten Reuss Kragh-Schmidt – MentalTouch hjælper Randers Friplejehjem med rekrutteringen. Spørgsmål om stillingen kan rettes til Kresten på 2968 9668 eller kresten@mentaltouch.dk.

Det er desuden muligt at kontakte bestyrelsesformand Flemming Østergaard på 2494 8117 eller fle@paradis.dk.

LEDER TIL BOFÆLLESSKABET GANERBO I SKJERN

Vil du stå i spidsen for et aktivt bofællesskab for voksne med psykisk og fysisk udviklingshandicap – med faglighed, ledelse og værdier i centrum?

Ansøgningsfrist 12/4

Se mere på ganerbo.dk

Kresten Reuss Kragh-Schmidt – MentalTouch hjælper Ganerbo med rekrutteringen. Spørgsmål om stillingen kan rettes til Kresten på 2968 9668 eller kresten@mentaltouch.dk.

Det er desuden muligt at kontakte bestyrelsesformand Karl Lund på 2089 7334 eller karl.lund@ganerbo.dk.

SKAB RAMMERNE, OG SÆT MENNESKER FRI

Menighedsledelse handler ikke om at styre mennesker, men om **at skabe rum, hvor de kan vokse**. Det er en grundlæggende overbevisning hos Andreas Peters-Lehm, der har mange års erfaring fra både menighedsliv og ledelse.

TEKST ROLF W. JØRGENSEN ILLUSTRATION FREEPIK

SAMMEN

Landsmødet den 9. maj har temaet: SAMMEN.

I *Tro og Mission* sætter vi derfor fokus på sammenhold, fællesskab og menighedsliv på disse sider i de kommende numre.

God læselyst.

“Ledelse i en menighed må aldrig blive et spørgsmål om magt,” mener Andreas Peters-Lehm. Tværtimod. For den 51-årige lærer på Johannesskolen i Hillerød handler det om at tage ansvar for fællesskabet – uden at kvæle det.

Andreas Peters-Lehm trækker på mange erfaringer. Han har i over 30 år været leder på børnelejre, sidder i ældsterådet i Hillerød Frimenighed og er medlem af landsstyrelsen for LM. For nylig er han også prøvekaldet som prædikant. Rollerne og sammenhænge er mange, og de har formet hans syn på, hvilken betydning ledelsen har i menighedsarbejde.

RAMMER, IKKE KONTROL

Ledelsens vigtigste opgave er ifølge Andreas Peters-Lehm at opstille rammer for fællesskabet. Inden for dem skal der være frihed.

“Hvis ledelsen tror, at det er dem, der skal bestemme alting, bliver det både tungt og ensidigt. Jeg tror på en flad struktur, hvor mange får lov at engagere sig og tage ansvar.”

Han peger på Jesus som det klare for-

billede for lederskab: én, der kom for at tjene. Den tanke udfordrer forestillingen om topstyring, som Andreas Peters-Lehm ikke mener, vil fungere godt i ledelse af menigheder.

“Ledelsen skal turde overlade opgaver til andre og acceptere, at ikke alt bliver gjort på samme måde, som man selv ville have gjort det,” siger han.

NÅR ERFARINGER FORMER HOLDNINGER

Andreas Peters-Lehm’ syn på ledelse er ikke kun teoretisk. Som ung boede han i Polen og kom i en frikirke, der udviklede sig i en autoritær retning.

“Der kom en russisk profet, som ville have, at folk skulle sværge troskab til ham. Det var dybt usundt, og jeg forlod menigheden,” fortæller han.

I stærk kontrast til den oplevelse står hans tid i Københavnerkirkens tidlige år, hvor pionerånden var tydelig. Alle kunne bidrage med det, de havde hjerte for: drama, børnekirke, kagebagning, stoleopsætning og så videre.

“Det var første gang, jeg for alvor oplevede at være del af noget større, hvor mit bidrag havde betydning,” husker Andreas Peters-Lehm.

PLADS TIL BÅDE STÆRKE OG SÅRBARE

Et sundt menighedsfællesskab skal også rumme dem, der ikke kan bidrage med så meget. Her har ledelsen et særligt ansvar for at få øje på den enkelte – især den, der let forsvinder i mængden. Andreas nævner et eksempel, hvor mennesker med autisme blev overvældet af høj musik og mange mennesker. Det krævede lydhørhed og nye løsninger.

“Ledelsen ved ikke nødvendigvis bedst. Der kan være god grund til at involvere andre, som kan se på forskellige situationer med det rette blik.”

Nogle trives bedst i små fællesskaber frem for i det store. Det skal der være plads til.

“Det store fællesskab har en forpligtelse til at rumme mennesker med særlige behov. Ikke bare tolerere dem – men virkelig give dem plads. Det var sådan, Jesus mødte mennesker,” understreger han.

LEDELSE, DER BÆRER – OG BÆRES

Når Andreas Peters-Lehm læser Hebræerbrevet 13 om at adlyde sine ledere, tænker han først og fremmest på relationer. Ledelsesarbejdet bliver tungt, når konflikter får lov at ulme, eller når kritik bliver personlig.

Man kan godt være uenige i kærlighed. Men hvis kritikken rammer personen i stedet for sagen, tager det glæden fra tjenesten.”

Derfor er det afgørende, at ledelsen er tilgængelig og imødekommende. Ikke hævet over menigheden, men en del af den.

“Vi er kristne sammen. At bygge menighed er ikke et projekt, ledelsen driver – det er et fælles ansvar, som ledelsen på en særlig måde er sat til at fremelske.”

For Andreas Peters-Lehm er fælles visioner, involvering og lav indgangshøjde til ledelsen nøgleord. Når flere føler sig set, hørt og inviteret med, vokser både fællesskabet og glæden. Og netop dér, mener han, finder man kernen i god kirkelig ledelse. ■

Ud over et positivt møde med voksne vil Birgitte gerne give børnene i preschool et møde med Gud.

Oplever Guds velsignelse i arbejdet

Følelsen af magtesløshed har fyldt meget i Birgittes første år i Cambodja. Alligevel ser hun, hvordan **Gud sender børn til Living Hope Center** og lader arbejdet bære frugt.

TEKST MORTEN HOLGÅRD TYCHSEN FOTO PRIVAT

Birgitte Kousgaard har boet i Cambodja med sin mand, Niels, i godt et år. At skulle bo i en helt anden del af verden med en anden kultur, et andet sprog, et andet klima og helt ny omgangskreds tærer på kræfterne, har hun erfaret.

"Det er faktisk kommet bag på mig, hvor træt jeg har været," siger LM-missionæren.

Hjemme i Danmark var der rimelig godt styr på hverdagen, fortæller hun. Men i Cambodja har nærmest alt skullet læres fra bunden: Hvor skal man købe ind? Hvor ligger markedet? Hvordan går man i det hele taget på marked?

"Jeg har ofte været ramt af magtesløshed, fordi jeg har følt, at jeg ikke har styr på noget som helst. Det var jeg sådan set forberedt på, men det har alligevel fyldt meget det seneste år."

Midt i magtesløsheden har det været overvældende at opleve en enorm hjælpsomhed og venlighed fra kolleger, lokalansatte og cambodjanerne i det hele taget.

"Den bolig, vi flyttede ind i, var ikke særlig hyggeligt indrettet. Der var meget tomt, og det rungede, når vi talte sammen. Men folk var gode til at hjælpe os med at skaffe møbler og planter, så der blev mere hjemligt. Det betyder meget at have et sted, jeg kan trække mig tilbage til."

GUD SENDER SÅ MANGE BØRN TIL CENTRET
Blot 14 dage efter ankomsten til Cambodja hav-

de Birgitte en ulykke på en af de små motorcykler, de havde anskaffet sig til at komme omkring. Det resulterede i en brækket knogle i den ene fod.

"Så oveni følelsen af magtesløshed, som prægede opstarten, kunne jeg nu heller ikke gå. Jeg tror, Gud ville lære mig, at Guds magt udfolder sig i vores magtesløshed," fortæller hun.

I dag er Birgitte engageret i den undervisning, som tilbydes på Living Hope Center i området Run Ta Ek. Hver dag kommer der 150-200 børn og unge på centeret, som ellers ville være overladt til sig selv i dagtimerne, mens deres forældre er på arbejde.

"Jeg oplever det som en Guds velsignelse over vores arbejde. Han sender så mange børn til centret, som kommer hertil helt frivilligt. Og centret ligger ikke ligefrem et centralt sted, men nærmere i udkanten af Run Ta Ek," forklarer Birgitte.

"Mange af dem kender ikke engang centerets navn, når de kommer, så det må være Gud, som leder dem herhen."

PRE-SCHOOL GØR EN FORSKEL FOR FAMILIERNE

Mange af børnene modtager blandt andet engelskundervisning på centeret, og den store tilstrømning kan godt være en udfordring.

Mange af børnene kender ikke engang centerets navn, når de kommer, så det må være Gud, som leder dem herhen.

"Den seneste tid har jeg forsøgt at systematisere undervisningen: udarbejdet læseplaner, klasselister og den slags. I Cambodja modtager man nemlig diplomer, når man har gennemført et undervisningsforløb, og få at kunne give dem det er vi jo nødt til at vide, hvad de rent faktisk har lært. Elevernes fremmøde kan dog være meget svingende, og det hele er noteret på khmer, så det har været – og er stadig – en stor udfordring," siger missionæren.

Børn mellem fire og seks år kan gå i preschool på Living Hope Center. Her forsøger Birgitte at påvirke undervisningen med positiv pædagogik.

"På sprogskolen har jeg selv mærket på egen krop, hvad 'fejlfinder-pædagogikken' – som præger undervisningen her i Cambodja – kan gøre ved motivationen. Jeg vil gerne, at børnene i preschool, får et møde med en voksen som vil dem positivt, som ikke slår, og som både lærer dem noget fagligt, og hvordan man skal opføre sig over for andre."

På det år, Birgitte har været i Cambodja, har "graduation" for det første hold elever da også været et af højdepunkterne. For Birgitte var det kulminationen på hendes pædagogiske indsats i preschool'en.

Det var en stor og festlig dag. Alle børnene havde kapper og "graduation"-hatte på, og forældre sagde tak for den indsats, vi havde gjort for deres børn. Flere forældre gav udtryk for, at de kunne mærke, at deres børns adfærd havde ændret sig siden de var startet i preschool. Den måde, vi som voksne havde mødt børnene på, havde de taget med hjem til deres egne familier," siger Birgitte.

HÆKLEPROJEKT HJÆLPE UNGE KVINDER

En anden ting, som fylder i Birgittes hverdag, er et nyt hækleprojekt, som er blevet startet på Living Hope Center.

"Vi vil gerne lære de unge kvinder nogle færdigheder, de kan bruge senere i livet til at tjene penge og få en indkomst. På centeret lærer pigerne at hækle, og så køber vi det, de producerer, med henblik på at sælge det i Danmark. Vi ser det som en måde at skabe en stærkere forbindelse mellem Cambodja og Danmark på."

På det produkt, man køber, sidder der en label med et billede af den pige, som har lavet det. Der er også en QR-kode, og når man scanner den, kan man se en lille video med hende. ■

Kristeligt Arbejde Blandt Blinde

søger daglig leder
pr. 1. juni 2026

Læs mere på kabb.dk

Afdelingsleder søges til ledelse og økonomistyring samt undervisning

Vil du være med på holdet, der arbejder for at skabe *Barnets bedste skole*? Stillingen er på 100% fordelt på 50% ledelse (herunder økonomi) og 50% undervisning.

Tiltrædelse 1. august 2026. Læs mere på www.skrif.dk.

Sidste frist for ansøgning er fredag d. 27. marts 2026.

Yderligere oplysninger hos:

Allan H. Hansen - tlf. 29296003

Jan Risbjerg - tlf. 51227798

Ølgod Kristne Friskole

Vi søger barselsvikar til udskolingen
i skoleåret 2026/27 -
Noget for dig?

Læs mere på www.økf.dk
eller kontakt os på tlf. 70777035

Fri Fagskole

Nyhed i 2026 Danmarks første kristne
Fri Fagskole ved Løgumkloster Efterskole.
Et praktisk og meningsfuldt alternativ til den
klassiske efterskole.

Hvad er Fri Fagskole?

- En kostskoleform, der ligner efterskolen.
- For elever, der har afsluttet 9. eller 10. klasse.
- En skoleform, hvor du lærer med hænder og krop i stedet for kun med hovedet.
- Mulighed for flere ugers praktik.
- Faguddannede undervisere.
- Undervisning, der retter sig mod praktiske uddannelser og erhverv.

VIDSTE DU

Du kan både vælge at gå på
Fri Fagskole på 10. og 11. årgang.

VIDSTE DU

Et år på Fri Fagskole kan erstatte Grundforløb 1
på en erhvervsuddannelse. Man kan også
fortsætte på gymnasiet efter Fri Fagskole.

HÅNDVÆRK

Vil du udrette noget med
hænderne og prøve kræfter
med nogle af de helt
klassiske håndværksfag?

CARE

Vil du gerne arbejde med
mennesker, fx i en børnehave,
på et plejehjem eller i sundheds-
systemet?

DESIGN & MAKER

Vil du gerne designe og skabe
noget unikt? Det kan være
inden for tekstil og beklædning,
brugskunst og grafisk design.

GASTRO & EVENT

Vil du gerne stå i et køkken,
eller vil du hellere ud blandt
gæsterne?

Du kan ansøge om optagelse på
Løgumkloster Efterskole her

Løgumkloster
efterskole
og fri
fagskole

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere her: www.mwcompounders.dk

Kontakt: Johannes Møller 61 31 64 85

Store lejligheder i Aarhus

Ladestander og gratis parkering

Solrig altan og grønne områder

Gratis nyttehave og plads til husdyr

Lynhurtigt fibernet

Priser fra 6.850 kr.

Hejredalsparken.dk

Vi har boligerne — Kom med din hverdag

MALERFIRMAET

penta a|s

malerfirmaetpenta.dk

LivogJob er for unge med særlige behov, hvor vi har:

- STU uddannelse
- Beskyttet beskæftigelse
- Botilbud med 16 pladser for 17-30-årige
- Tilgængelighed for alle
- Et kristent værdigrundlag og en kristen etik
- Fokus på at bidrage til lokalområdet

Se mere på livogjob.dk eller ring 54441705

Pædagog søges i Solsikken i Skjern

SOLSIKKEN
Børnehave - Vuggestue

Fast pædagog søges pr. 15. juni 2026 til kristent dagtilbud i Skjern, 30-34 timer ugentlig.

Læs mere på www.solsikken.name

Vi søger VOLONTØRER TIL EN HELT SÆRLIG SKOLE

Sdr. Bork Efterskole er en lille kristen specialefterskole. Hos os arbejder vi med elever, der alle har særlige behov. Du vil blive en del af et dedikeret lærerteam, hvor du vil få mulighed for at indgå i undervisningen, valgfag og vagter – du bliver en del af det, der gør hverdagen levende og lidt skør på den gode måde.

Vi tilbyder:

- Et meningsfuldt arbejde med unge mennesker
- Et tæt og støttende kollegialt fællesskab
- Mulighed for faglig og personlig udvikling
- En arbejdsplads båret af kristne værdier
- Volohus og løn efter overenskomst

Send os en ansøgning på info@sbe.dk

START AUGUST 2026

FIND OS HER...

Sdr. Bork Efterskole
Anerbjergervej 27
6893 Hemmet

www.sbe.dk
[sdrbork efterskole](https://www.facebook.com/sdrbork efterskole)
[/sdrbork efterskole](https://www.instagram.com/sdrbork efterskole)

Skolen for hele dig

TRO & MISSION

Udgives af Luthersk Mission,
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
dml@dml.dk / 48 20 76 60
www.dml.dk

TRYK

Jørn Thomsen Elbo
Oplag 2.500
ISSN 2446-4147
ISSN 1601-975X (Tro & Mission online)

ANSV. REDAKTØR

Ivan Bach Jakobsen
ibj@dml.dk / 60 62 93 11

REDAKTION

Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Karin Borup Ravnborg, journalist
Cecilie Ravn Lind, grafiker
Rochelle Coote, grafiker

Ideer og artikelforslag modtages gerne på
tm@dml.dk.

Magasinet's indhold er ikke nødvendigvis
udtryk for LM's ledelses holdninger.

Bibeltitater er fra den autoriserede
oversættelse, © Det Danske Bibelselskab
1992.

ABONNEMENT

Danmark: 450 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 225 kr. pr. år.
Netabonnement: 225 kr. pr. år (unge
under 30 år: 125 kr. pr. år)
Alle beløb + 40 kr. i gebyr, hvis man ikke
er tilmeldt betalingsservice.
Abonnementet løber, til det bliver opsagt.
Ved adresseændring bedes oplyst både
gammel og ny adresse.

ANNONCER

Annoncer til næste nummer skal være
redaktionen i hænde senest tirsdag den
17. marts 2026.
Se priser og betingelser på troogmission.dk.

NÆSTE NUMMER

Tro & Mission nr. 4/2026 udkommer 27.
marts.

KODE TIL TRO & MISSION ONLINE

1. kvartal 2026: T&M-1kvt2026
4. kvartal 2025: 2025@T&M-4

STØT LM

Gaver til missionsarbejdet sendes til
konto 2230 - 0726496390 eller via
MobilePay 66288.
Se også dml.dk/støt.

ENOK SØRENSEN

TVÆRKULTUREL KONSULENT
ES@DML.DK

GRÆNSELØST FÆLLESSKAB ER EN GLÆDE

Hvad laver du lige for tiden?

Forbereder Middag på Tværs-arrangementer, internationale bibelgrupper, tværkulturelle sommerlejre og kommende Al Massira-kurser. Når tiden tillader det, oversætter jeg noget Al Massira-materiale til swahili.

Hvad er dine planer for den kommende tid?

At være sammen med min storfamilie i nogle dage. Storfamilien udgør tidligere kollegaer fra årene i Tanzania. Vi gik gennem mange sjove og vanskelige ting, og vi blev tømret godt sammen, og vi nyder hinandens selskab

Er der noget, der har glædet dig særligt på det seneste?

Jeg oplever det som et stort privilegium at være med i internationale bibelgrupper. Flere gange har jeg på det seneste glædet mig over erfarin-gen af et godt åndeligt og socialt fællesskab i grupperne, hvor vi deler sorger og glæder, beder for hinanden og suger Guds levende ord til os

Er der et forbøns- eller takkeemne, du gerne vil dele?

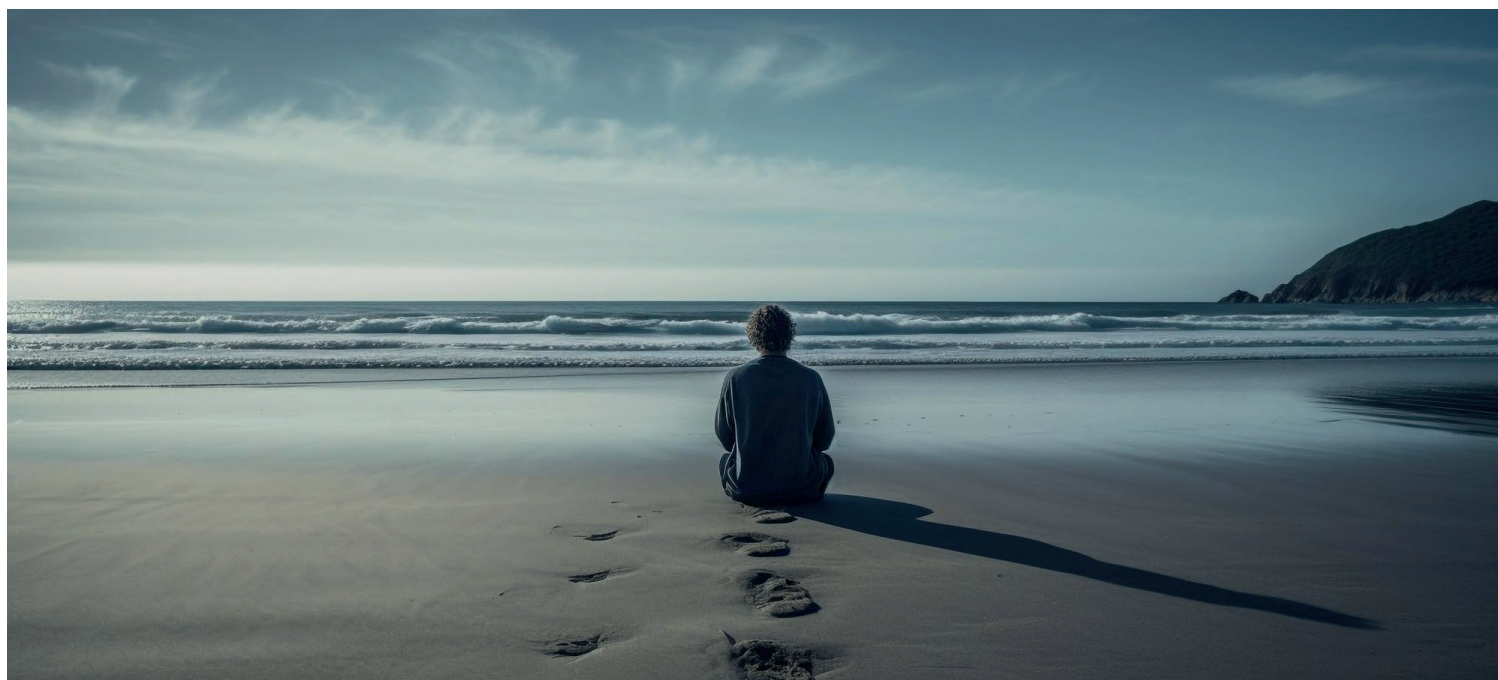
I lang tid har vi bedt om at få en køkkenleder til vores tværkulturelle sommerlejr på Hestlund Efterskole. Mere end 20 er blevet spurgt. En enkelt har sagt, at hun kan i 2027. For nogle få dage siden fik jeg imidlertid et ja til opgaven fra Manilla, og hun har desuden to, som hun vil løse op-gaven sammen med. Det er både et stort takkeemne og et bedeemne: at hele køkkenteamet må arbejde godt sammen.

Hvad laver du i fritiden?

I de kolde måneder træner jeg i fitness, og i de varme måneder cykler jeg og nyder den vidunderlige natur i Skjern og omegn. En del af min fritid bruger jeg også i LM-kirken, hvor jeg er blevet betroet nogle opgaver. Om efteråret går jeg på jagt, når jeg får muligheden for det, og jeg kan også lide at fiske og sejle.

Er der et bibelvers, du er særligt glad for?

Lovet være Herren, dag efter dag, Gud bærer os, han er vor frelse. Sela" Sl 68,20. Det er en vidunderlig virkelighed. Også i dag bærer han os – vores liv og alt andet. Også i dag er han vores frelse – han gælder i vores sted. Min bedstemor lærte mig at læse ordet Sela som "stands og tænk efter".

»
Jeg tror, at alle, der oplever ensomhed, kan finde en situation i Bibelen, de kan oversætte til deres liv.

HENRIK NYMANN ERIKSEN, SIDE 24

TEMA: ENSOMHED

Troens liv leves, hvor Jesus er og bor i mennesker. Når vi er sammen i de kristne fællesskaber, er vi sammen for at møde Gud i hans ord og lovprise ham.

I fællesskabet om Guds ord opbygges vi i livet og troen på ham.

Men livet med Jesus er ikke afhængigt af, hvordan vores fællesskaber ser ud – om vi er mange eller få, om vi ligner dem, vi er sammen med, eller om forskelligheden er meget stor. Troens liv er, hvor Jesus er.

Når kristne oplever sig ensomme eller alene i fællesskabet, er det, fordi vi forsømmer nærværet og relationen.

Men Jesus lover os, at der, hvor to eller tre er forsamlede, er han hos dem. Og der, hvor det enkelte menneske lukker sit hjerte op for ham, vil han gå ind.